

Pirkanmaan turvallisuuskysely 2026 – Akaan yhteenveto

Sisällysluettelo

1	Johdanto	2
2	Vastaajien taustatiedot.....	3
2.1	Sukupuoli- ja ikäjakauma.....	3
2.2	Koulutus- ja vähemmistötausta.....	3
2.3	Vastaajien elämäntilanne.....	4
2.4	Asumisen ja asuinalueen taustatiedot	4
2.5	Taustatietojen vaikutus tulosten luotettavuuteen	5
3	Arjen turvallisuus.....	6
3.1	Oman arjen ja asuinalueen turvallisuus	6
3.2	Rikokset, häiriökäyttäytyminen ja väkivalta asuinalueella.....	8
3.3	Asuinalueiden yhteisöllisyys	11
4	Asuinkunnan turvallisuus.....	14
4.1	Rikos- ja häiriökokemukset.....	14
4.2	Turvallisuuteen liittyvä huoli ja pelko	18
4.3	Syrjintä- ja häirintäkokemukset.....	22
4.4	Vastaajien ehdotukset turvallisuuden kehittämiseksi	22
5	Onnettomuudet ja niiden syyt.....	24
6	Varautuminen ja avun saanti.....	26
7	Lähisuhdeväkivalta ja avun saanti.....	33

*Huom. Kyselyohjelmiston teknisen ominaisuuden vuoksi erittäin vanhalla selainversio-
lla oli tuntemattomasta syystä mahdollista ohittaa vastaamatta pakollisia kysymyk-
siä. Tämän vuoksi kysymyskohtainen vastaajamäärä ei välttämättä täsmää kaikissa
kysymyksissä kyselyn kokonaisvastaajamäärään.*

1 Johdanto

Pirkanmaan hyvinvointialue toteutti oikeusministeriön tukemana ensimmäisen alueellisen turvallisuuskyselyn toukokuussa 2026. Kyselyssä kartoitettiin asukkaiden omia näkemyksiä ja kokemuksia muun muassa turvallisuuden tunteesta, rikoksista, varautumisesta ja lähisuhdeväkivallasta. Kyselyyn oli mahdollista vastata sähköisesti sekä suomen että englannin kielellä ja erikseen ilmoitetuissa paikoissa myös paperilomakkeella. Kysely oli avoinna 11.5.–31.5.2026, ja siihen vastasi 9532 pirkanmaalaista. Tässä raportissa käsitellään kyselyn tuloksia 248 akaalaisen vastaajan osalta.

Kyselyn tulosten perusteella valtaosa vastaajista arvioi sekä oman elämänsä että asuinalueensa turvalliseksi. Vastaajista 94,4 % koki oman elämänsä turvalliseksi ja 97,2 % arvioi oman asuinalueensa turvalliseksi. Vastauksista tunnistettiin myös turvallisuuden kokemusta heikentäviä tekijöitä. Erityisesti liikenne korostui tuloksissa, kun 32,7 % vastaajista piti piittaamatonta ja vaarallista ajotapaa melko suurena tai suurena ongelmana asuinalueellaan. Ongelmaksi koettiin myös omaisuuden tahallinen vahingoittaminen ja ympäristön epäsiisteys. Suurinta huolta asukkaissa aiheuttavat puolestaan ihmisten syrjäytyminen ja huumeiden käyttö.

Turvallisuuden kokemuksissa havaittiin joitain eroja vastaajaryhmien välillä, vaikka valtaosa eri ikäryhmien edustajista koki elämän ja asuinalueen turvalliseksi. Varsinkin nuoremmassa ikäryhmissä jokainen vastaaja koki oman asuinalueensa turvalliseksi paikaksi elää.

Kysely tarkasteli turvallisuutta laajasti arjen turvallisuuden, asuinalueiden ja asuinkuntien turvallisuuskokemusten, onnettomuuksien, varautumisen sekä lähisuhdeväkivallan näkökulmista. Tämän vuoksi tulokset eivät kuvaa ainoastaan vastaajien yleistä turvallisuuden tunnetta, vaan myös niitä arjen tilanteita ja toimintaympäristön tekijöitä, jotka vahvistavat tai heikentävät turvallisuuden tunnetta. Tulosten perusteella Akaan asukkaiden kokemus arjen turvallisuudesta on pääosin vahva, mutta vastaukset osoittavat samalla ympäristön vaikuttavan turvallisuuden tunteeseen.

2 Vastaajien taustatiedot

Kyselyn yhteydessä vastaajia pyydettiin ilmoittamaan asuinpaikkakuntansa, postinumeron, sukupuoli, siviilisääty, ikä, koulutustausta, kotitaloudessa mahdollisesti asuvien lasten lukumäärä, elämäntilanne kyselyn aikana sekä mahdollinen vähemmistötausta. Lisäksi vastaajia pyydettiin määrittelemään asumismuotonsa sekä arvioimaan asuinalueensa sijaintia, pääasiallista rakennustyyppiä ja alueella asumansa aikaa. Näitä tietoja voidaan hyödyntää tarkasteltaessa esimerkiksi alue- tai väestöryhmäkohtaisia tuloksia ja turvallisuuteen vaikuttavia tekijöitä.

2.1 Sukupuoli- ja ikäjakauma

Vastaajista 164 henkilöä (66,1 %) ilmoitti sukupuolekseen naisen ja 78 henkilöä (31,5 %) miehen. Yksi vastaaja ilmoitti sukupuolekseen ”muu”, ja viisi vastaajaa ei halunnut kertoa sukupuoltaan kyselyn yhteydessä. Samassa yhteydessä 180 vastaajaa (72,6 %) ilmoitti olevansa parisuhteessa. Vastaavasti 12,1 % vastaajista oli naimattomia, 10,9 % eronneita ja 4,4 % leskiä.

Suurin kyselyyn vastannut ikäryhmä oli 60–69-vuotiaat: heitä oli 71, mikä vastaa 28,6 % koko vastaajamäärästä. Pienimmät vastaajaryhmät olivat 19-vuotiaat ja sitä nuoremmat (kuusi vastaajaa), 20–29-vuotiaat (yhdeksän vastaajaa) sekä 30–39-vuotiaat (21 vastaajaa). 40–49-vuotiaita vastaajia oli 36 (14,5 %), 50–59-vuotiaita 48 (19,4 %) ja 70-vuotiaita sekä sitä vanhempia 57 (23 %).

2.2 Koulutus- ja vähemmistötausta

Koulutustaustaa kysyttäessä vastaajien oli mahdollista valita useampi tarjolla olevista vaihtoehdoista, joten valittuja vastauksia tämän kysymyksen yhteydessä oli yhteensä 456 kappaletta. Tulosten perusteella perus-, keski- tai kansakoulun käyneitä tai parhaillaan suorittavia vastaajia oli 89. Yhteensä 188 vastaajaa oli puolestaan suorittanut tai suoritti parhaillaan ammatti-, erikoisammatti- tai ylioppilastutkintoa. Alemman korkeakoulututkinnon suorittaneita tai parhaillaan suorittavia oli 53 ja ylemmän korkeakoulututkinnon suorittaneita tai parhaillaan suorittavia 44. Vastaajista 77 ilmoitti suorittaneensa vanhanyhteyppisen opintoasteen tai ammatillisen korkea-asteen tutkinnon. Lisäksi viisi vastaajaa ilmoitti, ettei ollut suorittanut mitään vastausvaihtoehdoissa mainituista koulutuksista.

Kuten koulutustaustaa kartoittavassa kysymyksessä, vastaajilla oli myös vähemmistöstatusta kysyttäessä mahdollisuus valita useampia vastausvaihtoehtoja, joten valittuja vastauksia tämän kysymyksen yhteydessä oli 251 kappaletta. Selkeä enemmistö vastaajista (219 henkilöä, 88,3 %) ilmoitti, ettei kuulu mihinkään vähemmistöryhmään. Suurin kyselyyn vastannut vähemmistöryhmä oli seksuaalivähemmistöön kuuluvat, joita edusti yhteensä 10 vastaajaa.

2.3 Vastaajien elämäntilanne

Vähän yli puolet vastaajista (125 henkilöä, 50,4 %) ilmoitti olevansa kyselyyn vastatessaan työelämässä tai osa-aikaeläkkeellä. Eläkkeellä oli 99 vastaajaa (39,9 %), opiskelijoita edusti 10 vastaajaa (4 %) ja työttömänä oli puolestaan 13 henkilöä (5,3 %). Yksi vastaaja (0,4 %) ilmoitti olevansa työelämän ulkopuolella muista syistä kuin työttömyyden, eläkkeellä olemisen tai opiskelun vuoksi.

Vastaajilla oli mahdollisuus valita useita vastausvaihtoehtoja, kun heiltä kysyttiin, asuuko kotitaloudessa heidän lisäksi alle 18-vuotiaita lapsia. Selvä enemmistö (201 vastaajaa, 81 %) ilmoitti, ettei heidän kotitaloudessaan asu alle 18-vuotiaita lapsia. 13–17-vuotiaiden lasten kanssa asumisesta ilmoitti 27 vastaajaa. Lisäksi 25 vastaajaa ilmoitti asuvansa kotitaloudessa, jossa oli 7–12-vuotiaita lapsia, ja 12 vastaajaa ilmoitti asuvansa alle 7-vuotiaiden kanssa samassa kotitaloudessa vastaushetkellä.

2.4 Asumisen ja asuinalueen taustatiedot

Kaikista vastaajista 96 % eli 238 henkilöä ilmoitti asuneensa yli vuoden ajan samalla asuinalueella. Vastaavasti 10 henkilöä eli 4 % kokonaisvastaajamäärästä ilmoitti asuneensa nykyisellä asuinalueella alle vuoden.

Vastaajista 83,5 % eli 207 henkilöä ilmoitti asuvansa omistusasunnossa. Yksityisissä vuokra-asunnoissa vastaajista asui 28 henkilöä eli 11,3 % kaikista vastaajista. 11 vastaajaa eli 5,1 % puolestaan ilmoitti asuvansa kunnallisessa vuokra-asunnossa. Yksi vastaaja ilmoitti asuvansa asumisoikeusasunnossa ja yksi vastaaja vastasi kysymykseen ”muu”.

Samassa yhteydessä 178 vastaajaa (71,8 %) ilmoitti asuinalueensa olevan pääasiassa omakotitaloaluetta. Lisäksi 45 vastaajaa (18,1 %) asui kerrostaloalueella ja 25 vastaajaa puolestaan pari- tai rivitaloalueella. 122 vastaajaa (49,2 %) ilmoitti kotinsa sijaitsevan asuinkunnassaan ulommalla kaupunki- tai keskusta-alueella. Keskusta-alueella asui puolestaan 68 vastaajaa ja haja-asutusalueella asui 58 vastaajaa.

2.5 Taustatietojen vaikutus tulosten luotettavuuteen

Pirkanmaan turvallisuuskyselyn vastaajat ja heidän taustansa edustavat pääosin tyypillistä avointa kyselytutkimusta myös Akaan osalta. Lähtökohtaisesti taustoja tarkasteltaessa yhteenvetoa voidaan tehdä kohtuullisen uskottavasti erityisesti trenditasolla siihen liittyen, millaisia teemoja turvallisuudessa ja turvallisuuden tunteessa korostuu, millaisista ilmiöistä alueella koetaan eniten huolta ja missä selvät kipupisteet alueen asukkaiden mielestä ovat. Vastaaajamäärä on kunnan osalta hyvä, mikä osaltaan lisää aineiston hyödynnettävyyttä ja luotettavuutta trenditasolla.

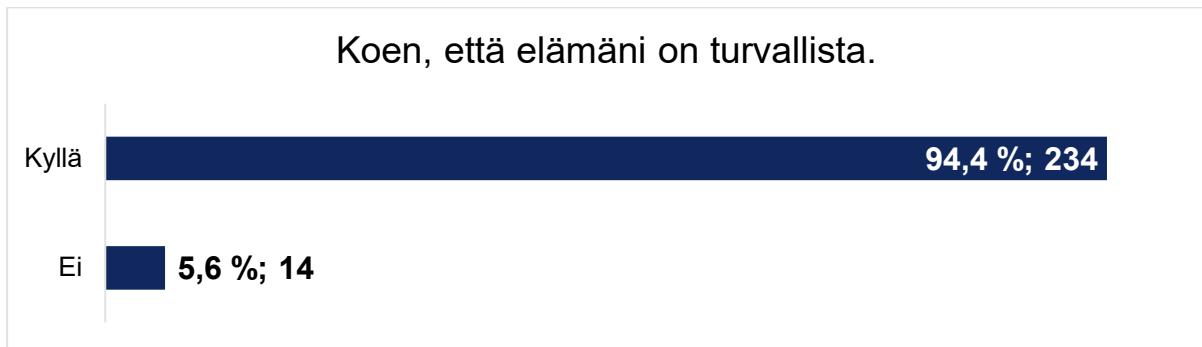
Luotettavuuteen liittyen on kuitenkin huomioitava avoimen kyselytutkimuksen tyypillisimmät rakenteelliset vinoumat, jotka ilmenevät kansallisesti vertaillen hyvin samankaltaisina myös tässä kyselyssä. Vastaaajajoukossa korostuvat esimerkiksi naispainoteisuus, ikääntyneemmät vastaajat ja omistusasuminen.

3 Arjen turvallisuus

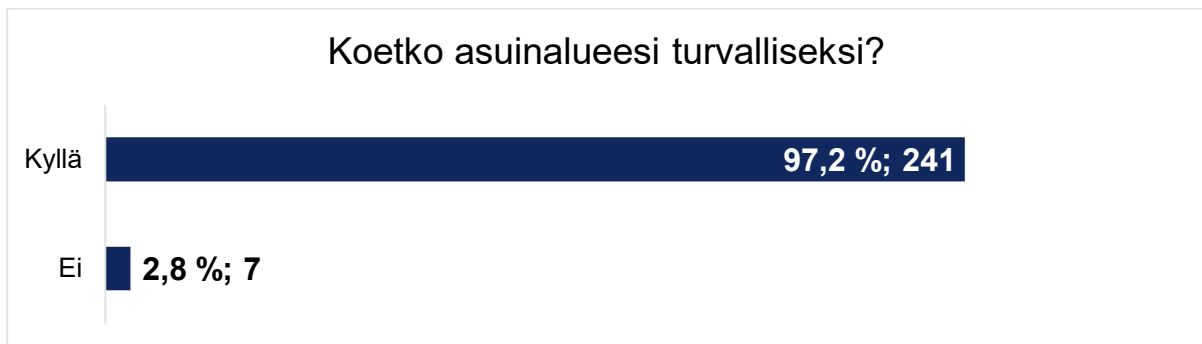
Turvallisuuskyselyn alussa kartoitettiin vastaajien turvallisuuteen liittyviä kokemuksia arjessa ja omalla asuinalueella. Kysymyksissä vastaajia pyydettiin arvioimaan turvallisuuden tunnetta, alueen turvallisuutta, rikosten ja järjestyshäiriöiden määrää sekä niiden vaikutuksia omassa elämässä. Lisäksi kysymykset käsittelivät väkivallan ilmenemismuotoja, alueella esiintyviä ongelmia ja yhteisöllisyyden kokemuksia.

3.1 Oman arjen ja asuinalueen turvallisuus

Valtaosa kyselyyn vastanneista Akaan asukkaista (234 vastaajaa, 94,4 %) koki elämänsä kokonaisuudessaan turvalliseksi. Vastaavasti 97,2 % vastaajista arvioi asuinalueensa turvalliseksi.

Kuva 1: Väittämän "Koen, että elämäni on turvallista." tulokset

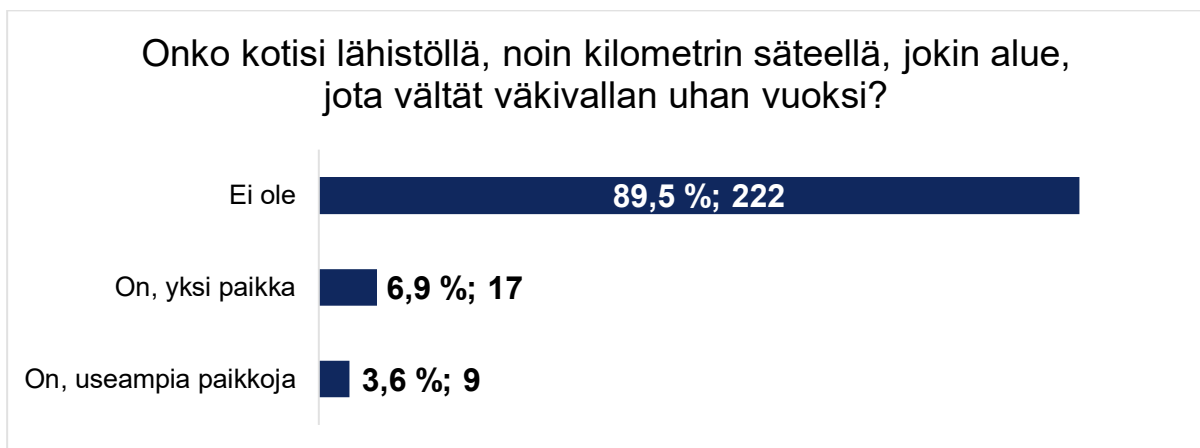
Kuva 2: Kysymyksen "Koetko asuinalueesi turvalliseksi?" tulokset

Kun henkilökohtaisia turvallisuuden kokemuksia tarkasteltiin sukupuolen mukaan, havaittiin, että 93,3 % naisista ja 97,4 % miehistä koki elämänsä turvalliseksi. Asuinalueen turvallisuutta arvioitaessa 158 naista (96,3 %) arvioi oman asuinalueensa turvalliseksi. Vastaavasti 77 miestä (98,7 %) koki asuvansa turvallisella alueella.

Lähtökohtaisesti kaikissa ikäryhmissä enemmistö koki elämänsä ja asuinalueensa turvalliseksi, vaikka suhteellisen isojakin eroavaisuuksia ikäryhmien välillä on havaittavissa. Ikäryhmistä:

- Turvallisimmaksi elämänsä arvioivat 19-vuotiaat ja sitä nuoremmat vastaajat, sillä ikäryhmästä kaikki kokivat elämänsä ja asuinalueensa turvalliseksi.
- Heikoimmaksi elämänsä turvallisuuden arvioi 20–29-vuotiaiden ikäryhmä, sillä ikäryhmästä 88,9 % koki elämänsä turvalliseksi. Toisaalta jokainen ikäryhmän edustaja arvioi asuinalueensa turvalliseksi paikaksi elää.

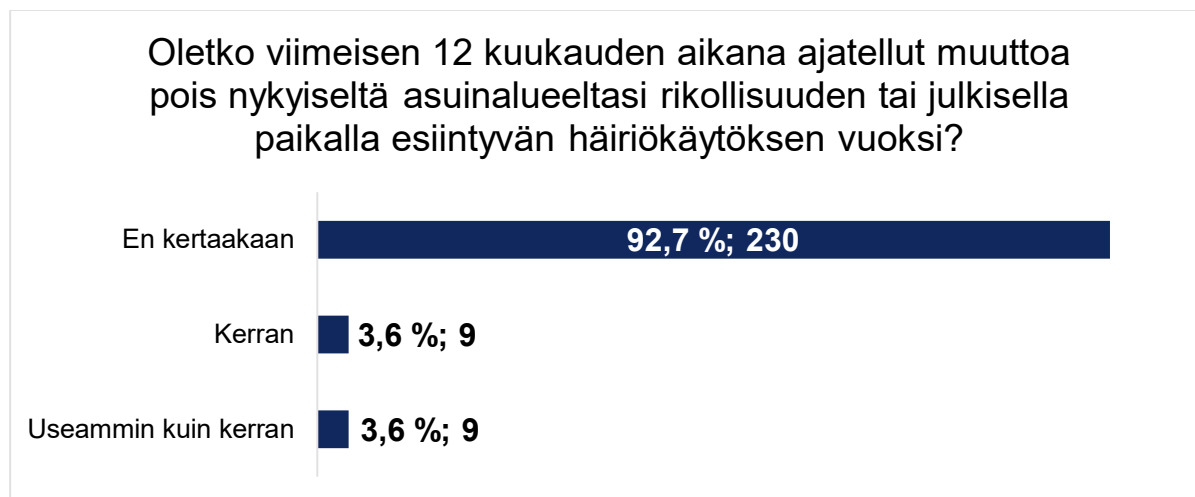
Muutoin 30–39-vuotiaista 95,2 % arvioi elämänsä turvalliseksi, ja jokainen ikäryhmän vastaaja arvioi asuinalueensa turvalliseksi. 40–49-vuotiaista 91,7 % koki elämänsä ja 94,4 % asuinalueensa turvalliseksi. Samaan aikaan 50–59-vuotiaista 93,8 % ilmoitti kokevansa elämänsä ja 97,9 % asuinalueensa turvalliseksi. 60–69-vuotiaista 94,4 % koki elämänsä ja 97,2 % asuinalueensa turvalliseksi. Lisäksi 70 vuotta täyttäneiden ja sitä vanhempien vastaajien ikäryhmästä 96,5 % arvioi sekä elämänsä että asuinalueensa turvalliseksi.

Kuva 3: Kysymyksen ”Onko kotisi lähistöllä, noin kilometrin säteellä, jokin alue, jota vältät väkivallan uhan vuoksi?” tulokset

Omaa asuinympäristöään arvioitaessa 89,5 % eli 222 vastaajaa koki, ettei heidän asuinpaikkansa läheisyydessä ole paikkoja, joita he välttelisivät väkivallan uhan vuoksi. 6,9 % eli 17 vastaajaa arvioi noin kilometrin säteellä kodistaan sijaitsevan yhden paikan, jota he välttelevät väkivallan uhan takia. Vain 3,6 % vastaajista ilmoitti tunnistavansa kotinsa läheisyydestä useampia vastaavia paikkoja.

29 lisätietokenttään jätetyn vastauksen perusteella turvattomuutta koettiin erityisesti rautatieaseman ja asematunnelin ympäristössä. Myös tiettyjen asuintalojen ja asuinalueiden lähetyvillä koettiin pelkoa. Usein turvattomuutta koettiin nimenomaan ilta- tai yöaikaan ja turvattomuuden tunnetta lisäsivät esimerkiksi nuorisojoukot ja väkivaltaiset sekä arvaamattomat ihmiset.

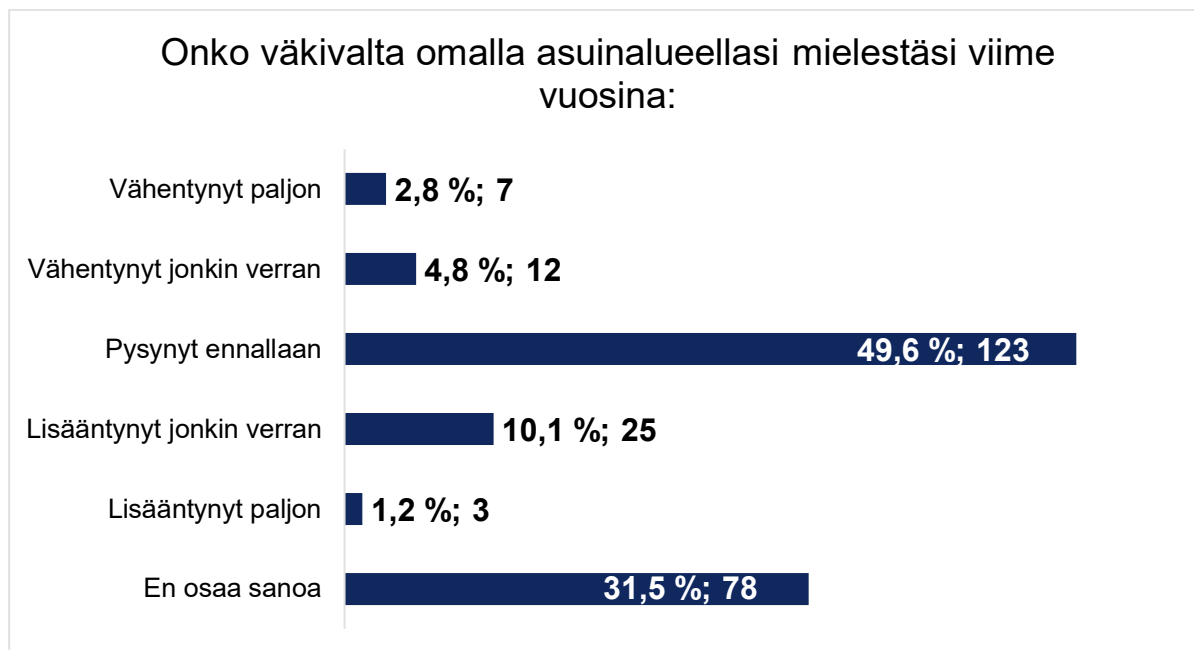

Kuva 4: Kysymyksen ”Oletko viimeisen 12 kuukauden aikana ajatellut muuttoa pois nykyiseltä asuinalueeltasi rikollisuuden tai julkisella paikalla esiintyvän häiriökäytöksen vuoksi?” tulokset

Kyselyssä vastaajia pyydettiin myös arvioimaan, olivatko he kuluneen 12 kuukauden aikana harkinneet muuttamista pois asuinalueelta rikollisuuden tai julkisilla paikoilla esiintyvän häiriökäyttäytymisen vuoksi. Vastaajista 230 (92,8 %) ilmoitti, ettei ollut kyseisellä aikavälillä harkinnut muuttoa pois omalta asuinalueeltaan kertaakaan. Vastaavasti yhdeksän vastaajaa (3,6 %) kertoi harkinneensa muuttoa kerran kuluneen vuoden aikana. Samaan aikaan myös 3,6 % vastaajista oli harkinnut muuttoa näistä syistä useammin kuin kerran vuoden sisällä.

3.2 Rikokset, häiriökäyttäytyminen ja väkivalta asuinalueella

Rikosten ja järjestyshäiriöiden vaikutuksia arvioitaessa enemmistö vastaajista (64,5 %, 160 henkilöä) piti asuinalueellaan ilmeneviä rikoksia ja järjestyshäiriöitä hyvin pienenä tai olemattomana ongelmana. Melko suureksi ongelmaksi rikokset ja järjestyshäiriöt koki puolestaan 11 henkilöä eli 4,4 % vastaajista. Hyvin suurena ongelmana rikoksia ja järjestyshäiriöitä asuinalueellaan ei kokenut puolestaan yksikään vastaaja.

Kuva 5: Kysymyksen ”Onko väkivalta omalla asuinalueellasi mielestäsi viime vuosina:” tulokset

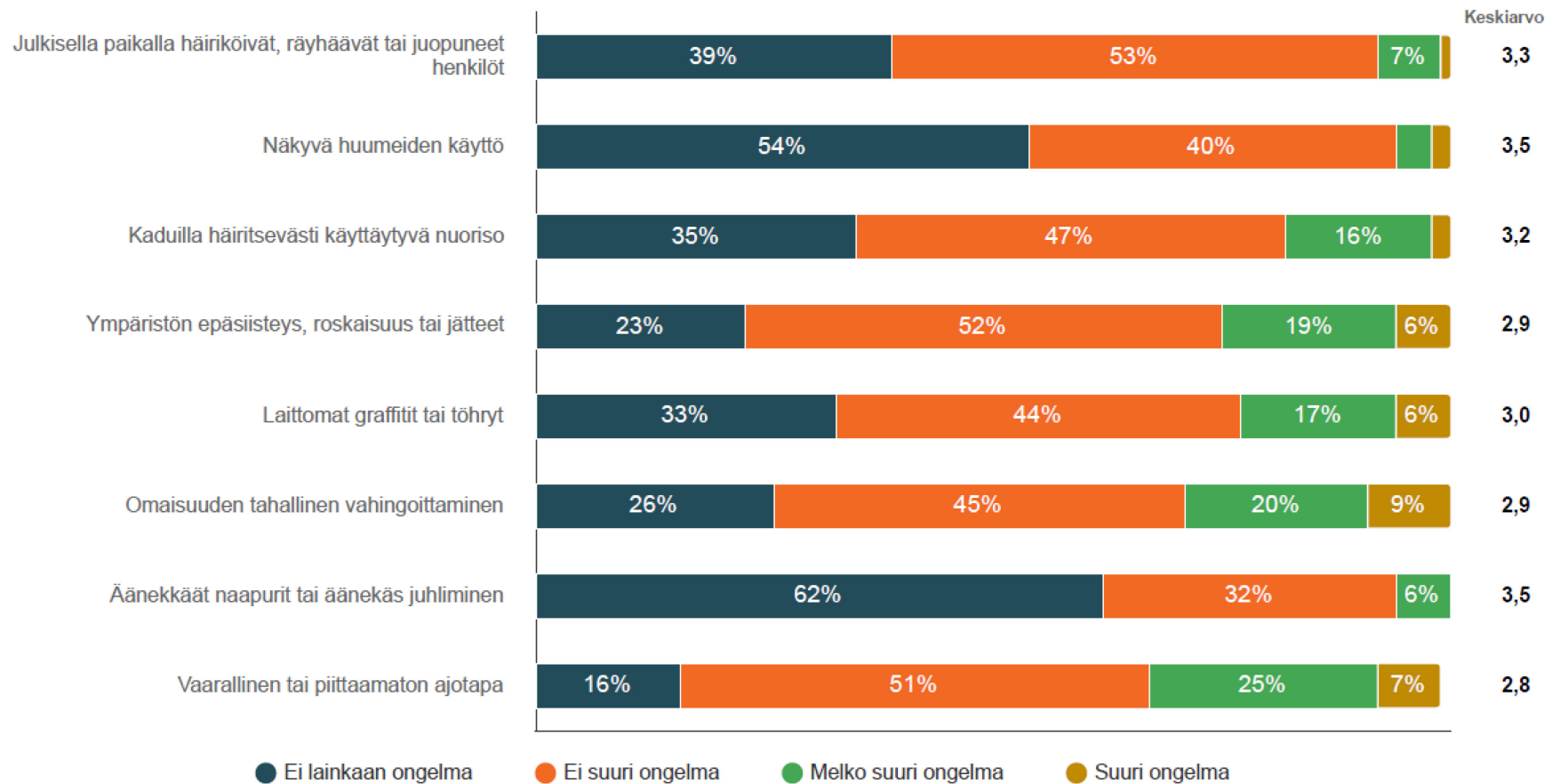
Vastaajia pyydettiin arvioimaan, kuinka paljon väkivaltaa heidän asuinalueellaan ilmenee, jolloin 123 vastaajaa (49,6 %) koki, että väkivallan määrä on pysynyt ennallaan viime vuosien aikana. Toisaalta 25 vastaajaa (10,1 %) arvioi väkivallan lisääntyneen jonkin verran ja 1,2 % vastaajista koki väkivallan lisääntyneen paljon omalla asuinalueellaan vastaavana aikana. 31,5 % vastaajista ei osannut ottaa kantaa kysymykseen.

Kun vastaajilta kysyttiin väkivaltatilanteiden kohtaamisesta omassa asuinympäristössä, 229 vastaajaa (92,4 %) ilmoitti, ettei ollut edeltävien 12 kuukauden aikana todistanut väkivallan tekoa, kuten tappelua tai pahoinpitelyä. Toisaalta yhteensä 18 vastaajaa (7,2 %) oli todistanut väkivaltaa enintään kaksi kertaa kuluneen vuoden aikana. Kolmesta neljään väkivaltatilannetta oli vuoden sisään todistanut vain yksi henkilö. Yli neljää väkivaltatilannetta ei ollut nähnyt yksikään vastaaja.

Omaa asuinaluetta koskevissa turvallisuuskysymyksissä vastaajia pyydettiin arvioimaan, kuinka suurena ongelmana he pitävät erilaisia häiriökäyttäytymisen muotoja asuinalueellaan. Vastausten perusteella eniten ongelmia asuinalueilla koettiin aiheutuvan liikenteestä, omaisuuden tahallista vahingoittamisesta ja ympäristön epäsiisteydestä.

Kuinka suurena ongelmana pidät seuraavia asioita omalla asuinalueellasi:

Vastaajien määrä: 248

Kuva 6: Kysymyksen “Kuinka suurena ongelmana pidät seuraavia asioita asuinalueellasi?” tulokset

Vastaajista:

- 32,7 % eli 81 vastaajaa arvioi piittaamattoman ja vaarallisen ajotavan melko suureksi tai suureksi ongelmaksi
- 29,1 % eli 72 vastaajaa puolestaan arvioi omaisuuden tahallisen vahingoittamisen melko suureksi tai suureksi ongelmaksi asuinalueellaan
- 25 % eli 62 vastaajaa arvioi ympäristön epäsiisteyden, roskaisuuden ja jätteet melko suureksi tai suureksi ongelmaksi.

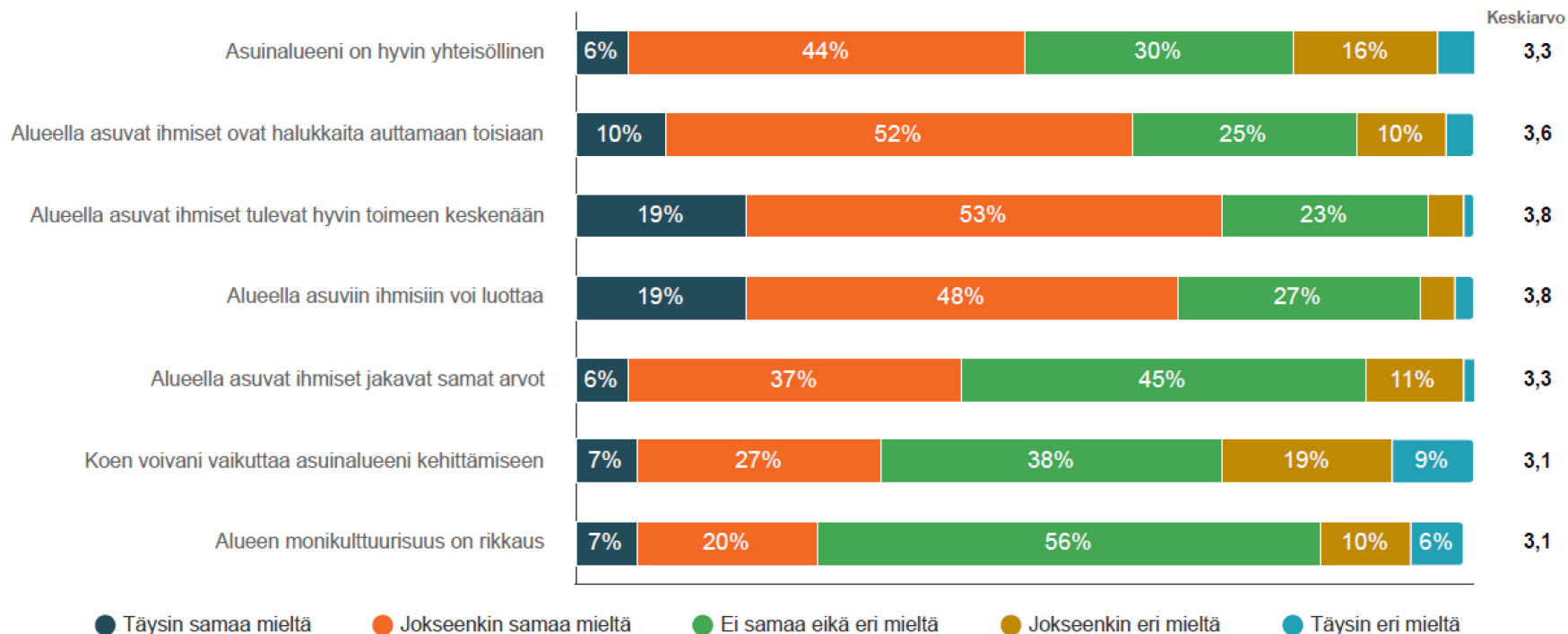
Samaan aikaan 61,7 % vastaajista oli sitä mieltä, että äänekkäät naapurit tai ääneks juhliminen eivät aiheuta heidän asuinalueellaan lainkaan ongelmaa. Lisäksi 135 vastaajaa (54,5 %) koki, ettei näkyvä huumeiden käyttö aiheuta lainkaan ongelmaa asuinalueella. Vastaavasti 39,1 % vastaajista arvioi, etteivät julkisilla paikoilla häiriköivät, räyhäävät tai juopuneet henkilöt muodosta heidän naapurustossaan lainkaan ongelmaa.

3.3 Asuinalueiden yhteisöllisyys

Vastaajia pyydettiin arvioimaan oman asuinalueensa turvallisuuden lisäksi myös yhteisöllisyyttä seitsemän eri väittämän avulla. Väittämissä käsiteltiin auttamisen halua, keskinäistä luottamusta, jaettuja arvoja, osallisuuden kokemuksia ja monikulttuurisuutta.

Mitä mieltä olet seuraavista oman asuinalueesi yhteisöllisyyttä koskevista väitteistä

Vastaajien määrä: 248

Kuva 7: Kysymyksen ”Mitä mieltä olet seuraavista asuinalueesi yhteisöllisyyttä koskevista väitteistä?” tulokset

Myönteisimmin vastaajat suhtautuivat väittämiin, jotka koskivat asuinalueensa asukkaiden auttamishalua, keskenään toimeen tulemistä ja luottamusta. Kyselyn perusteella:

- 71,8 % eli 178 vastaajaa oli vähintään jokseenkin samaa mieltä siitä, että heidän asuinalueellaan ihmiset tulevat hyvin toimeen keskenään
- 67,8 % eli 168 vastaajaa oli vähintään jokseenkin samaa mieltä siitä, että alueella oleviin ihmisiin voi luottaa
- 61,7 % eli 153 vastaajaa oli vähintään jokseenkin samaa mieltä siitä, että heidän alueellaan asuvat ihmiset ovat halukkaita auttamaan toisiaan.

Kielteisimmin vastaajat suhtautuivat väittämiin, jotka käsittelivät asuinalueen yhteisöllisyyttä, monikulttuurisuutta ja omia vaikutusmahdollisuuksia alueen kehittämisessä. Vastausten perusteella:

- 27,4 % eli 68 vastaajaa oli vähintään jokseenkin eri mieltä siitä, että he voivat vaikuttaa asuinalueensa kehittämiseen
- 20,5 % eli 51 vastaajaa oli vähintään jokseenkin eri mieltä siitä, että heidän asuinalueensa on hyvin yhteisöllinen
- 16,5 % eli 41 vastaajaa oli vähintään jokseenkin eri mieltä siitä, että alueen monikulttuurisuus on rikkaus.

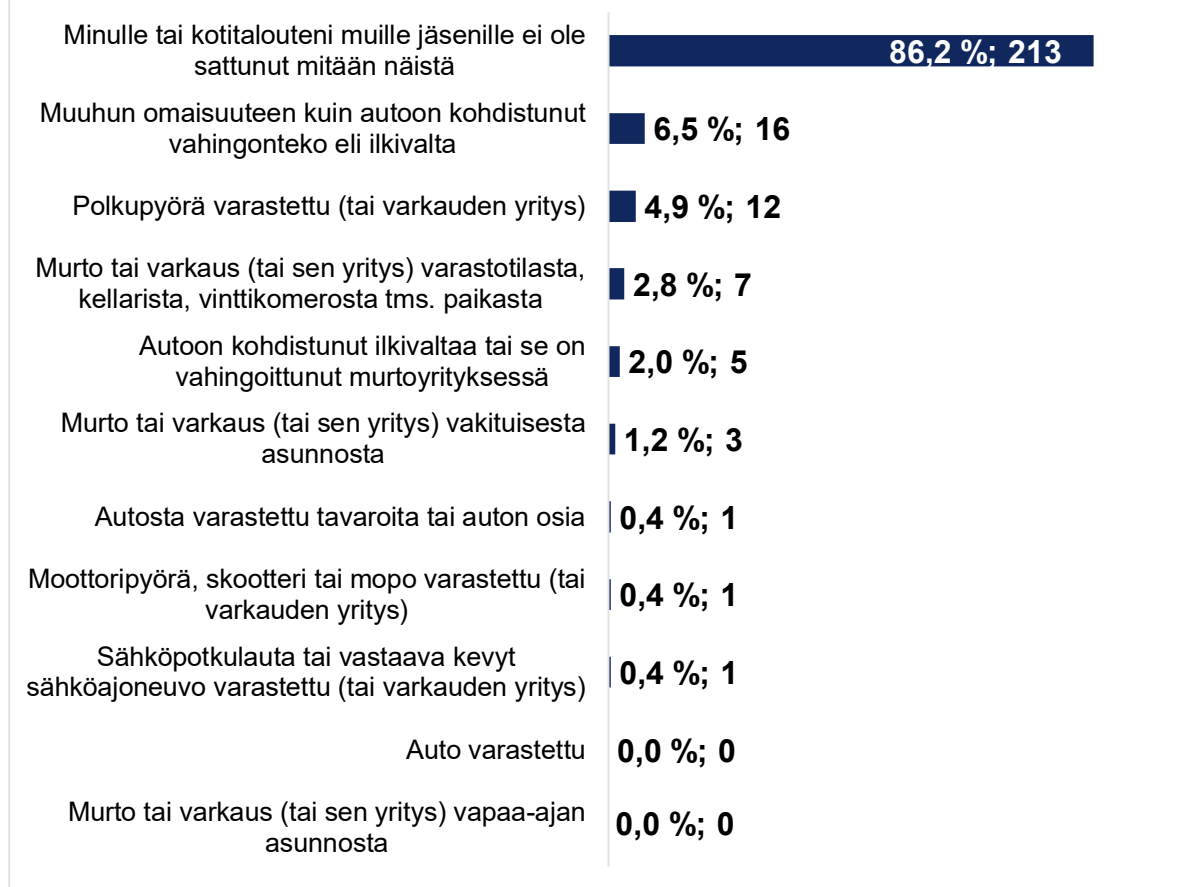
4 Asuinkunnan turvallisuus

Oman asuinalueen ja arjen turvallisuuden ohella vastaajia pyydettiin kertomaan myös laajemmin turvallisuuteen liittyvistä omista kokemuksista. Tässä osiossa selvitettiin oman asuinkunnan alueella koettuja rikoksia, häiriökäytöstä ja esimerkiksi syrjintää. Näiden ohella selvitettiin myös huoleen ja pelkoon liittyviä tekijöitä ja näkemyksiä.

4.1 Rikos- ja häiriökokemukset

Ensimmäisessä koko kunnan turvallisuutta käsittelevässä kysymyksessä vastaajia pyydettiin pohtimaan heidän omaisuuteensa mahdollisesti kohdistuneita rikoksia tai ilkivaltaa. Omaisuusrikoksia käsittelevässä kysymyksessä oli mahdollista valita useita vastausvaihtoehtoja, joten valittuja vastauksia tämän kysymyksen yhteydessä oli yhteensä 259 kappaletta.

Niin yksityishenkilöt kuin kotitaloudet voivat joutua erilaisten omaisuusrikosten kohteeksi. Onko sinulle tai kotitaloutesi jäsenille sattunut asuinkunnassasi jokin seuraavista viimeisen 12 kuukauden aikana?

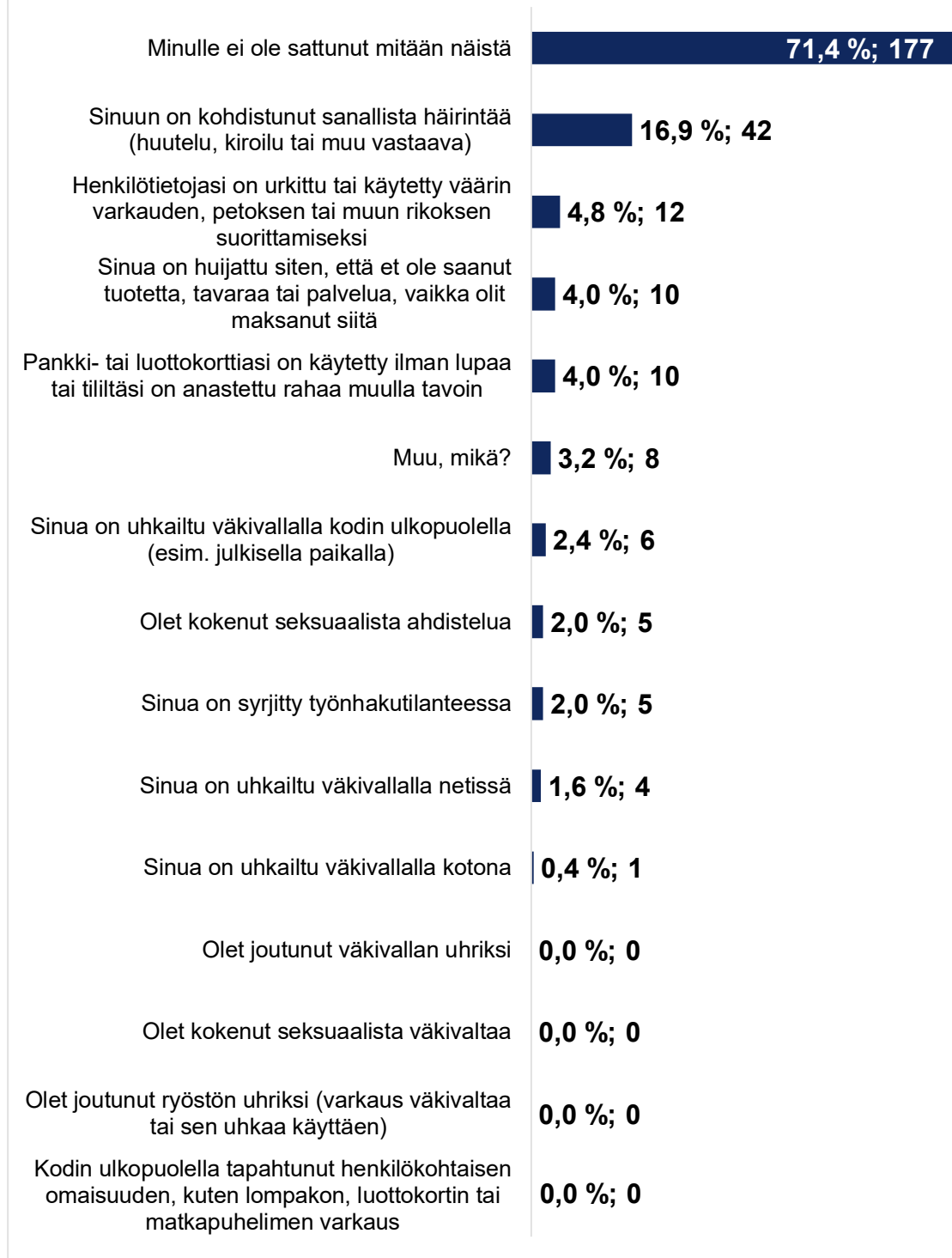
Kuva 8: Kysymyksen ”Niin yksityishenkilöt kuin kotitaloudet voivat joutua erilaisten omaisuusrikosten kohteeksi. Onko sinulle tai kotitaloutesi jäsenille sattunut asuinkunnassasi jokin seuraavista viimeisen 12 kuukauden aikana?” tulokset

Käytännössä 213 vastaajaa (86,2 %) kertoi, etteivät he tai saman kotitalouden muut jäsenet ole kohdanneet kuluneen 12 kuukauden aikana omaisuuteen kohdistuneita rikoksia tai ilkivaltaa. 16 vastaajaa (6,5 %) puolestaan ilmoitti, että heidän muuhun omaisuuteensa kuin autoon on kohdistettu ilkivaltaa viimeisen vuoden aikana. Lisäksi 12 vastaajaa (4,9 %) kertoi, että heidän polkupyöränsä on varastettu tai se on yritetty varastaa kuluneen vuoden aikana.

Yhdeksän lisätietokenttään jätetyn avoimen vastauksen perusteella osa vastaajista kuvasi omien kokemustensa lisäksi myös läheisille ja tuttaville lähiaikoina ja menneisyydessä sattuneita omaisuusrikoksia. Vastausten perusteella voidaan päätellä, että lievät vahingontekorikokset ovat vastaajien arjessa yleisin koettu omaisuusrikostyyppi. Vastauksista ilmenee, että ilkivalta kohdistuu usein etenkin postilaatikoihin, ikkunoihin ja asuintaloihin. Osa vastaajista oli kohdannut taloonsa kohdistunutta kananmunilla, pulloilla ja kivillä heittelyä. Muutamat vastaajat ilmoittivat lisäksi myös yksityisalueelle tunkeutumisista ja tontilla luvatta kulkemisesta.

Kyselyssä käsiteltiin koko kuntaa koskevissa turvallisuuskysymyksissä myös erilaisia turvallisuuteen ja turvallisuuden tunteeseen vaikuttavia kokemuksia. Vastaajia pyydettiin valitsemaan ennakkoon määritellyistä ilmiöistä kaikki ne vaihtoehdot, joita he olivat kohdanneet arjessaan kotikunnassaan viimeisen 12 kuukauden aikana. Tämän kysymyksen yhteydessä tehtiin yhteensä 280 vastausvalintaa. Lisäksi vastaajilla oli mahdollisuus kertoa lisätietokentässä valmiiksi annettujen vastausvaihtoehtojen ulkopuolelle jäävistä kokemuksistaan.

Onko sinulle itsellesi sattunut asuinkunnassasi jokin seuraavista viimeisen 12 kuukauden aikana?

Kuva 9: Kysymyksen ”Onko sinulle itsellesi sattunut asuinkunnassasi jokin seuraavista viimeisen 12 kuukauden aikana?” tulokset

177 vastaajaa (71,4 %) ilmoitti, etteivät he olleet kokeneet mitään turvallisuuteensa kielteisesti vaikuttanutta asiaa viimeisen vuoden aikana. Samassa yhteydessä 42 vastaajaa (16,9 %) kertoi kohdanneensa sanallista häirintää, kuten kiroilua tai huutelua. Kyselyn perusteella toiseksi yleisintä oli joutua rikollisessa tarkoituksessa tehtyjen henkilötietojen urkinnan kohteeksi, sillä 12 vastaajaa oli kohdannut vastaavan tilanteen kuluneen vuoden aikana. Harvimmin vastaajat olivat joutuneet seksuaalisen väkivallan, varkauden tai ryöstön uhriksi, sillä yksikään vastaaja ei ollut kokenut kyseisiä tilanteita edellisen 12 kuukauden aikana.

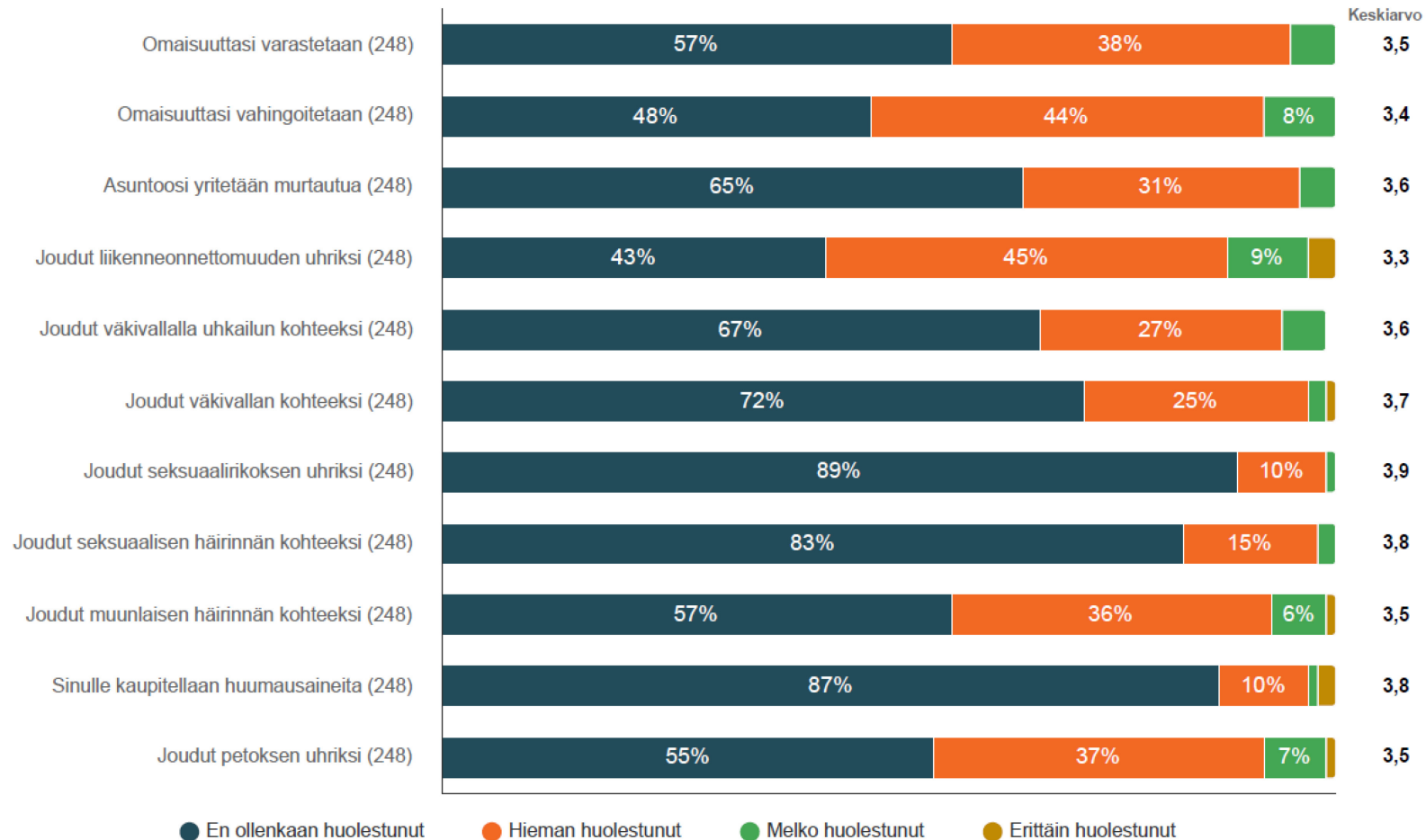
Valmiiden vastausvaihtoehtojen lisäksi vastaajilla oli mahdollisuus kertoa lisätekstikentässä muista kohtaamistaan tilanteista. Kahdeksan erillisen vastauksen perusteella vastaajat olivat kohdanneet arjessaan eniten kotirauhan häirintää. Myös vainoamista, syrjintää ja työpaikkakiusaamista oli kohdattu.

4.2 Turvallisuuteen liittyvä huoli ja pelko

Kuluneen vuoden kokemusten kartoittamisen lisäksi vastaajia pyydettiin arvioimaan 11 väittämän avulla, kuinka huolestuneita he ovat erilaisten rikosten ja tapahtumien kohteeksi joutumisesta omassa asuinkunnassaan.

Miten huolestunut olet siitä, että joudut seuraavien 12 kuukauden aikana alla mainittujen rikosten tai tapahtumien kohteeksi asuinkunnassasi?

Vastaajien määrä: 248

Kuva 10: Kysymyksen ”Miten huolestunut olet siitä, että joudut seuraavien 12 kuukauden aikana alla mainittujen rikosten tai tapahtumien kohteeksi asuinkunnassasi?” tulokset

Väittämiin annettujen vastausten perusteella eniten vastaajia huoletti liikenneonnettomuuden uhriksi joutuminen: yhteensä 30 vastaajaa (12,1 %) ilmoitti olevansa asiasta melko tai erittäin huolestunut. Lisäksi yhteensä 8,5 % vastaajista oli melko tai erittäin huolestunut omaisuuden vahingoittamisesta. Vähiten huolta aiheutti seksuaalirikoksen uhriksi joutuminen, sillä 220 vastaajaa (88,7 %) ilmoitti, ettei asia huolettanut heitä lainkaan. Lisäksi 87,1 % vastaajista ilmoitti, ettei ole lainkaan huolestunut heihin kohdistuvista huumausaineiden kaupitteluyrityksistä.

Kokemusten ja huolenaiheiden kartoittamisen yhteydessä vastaajia pyydettiin arvioimaan, kuinka paljon väkivallan uhka ja siihen liittyvät pelot vaikuttavat heidän iltta-aikaiseen liikkumiseensa kodin ulkopuolella.

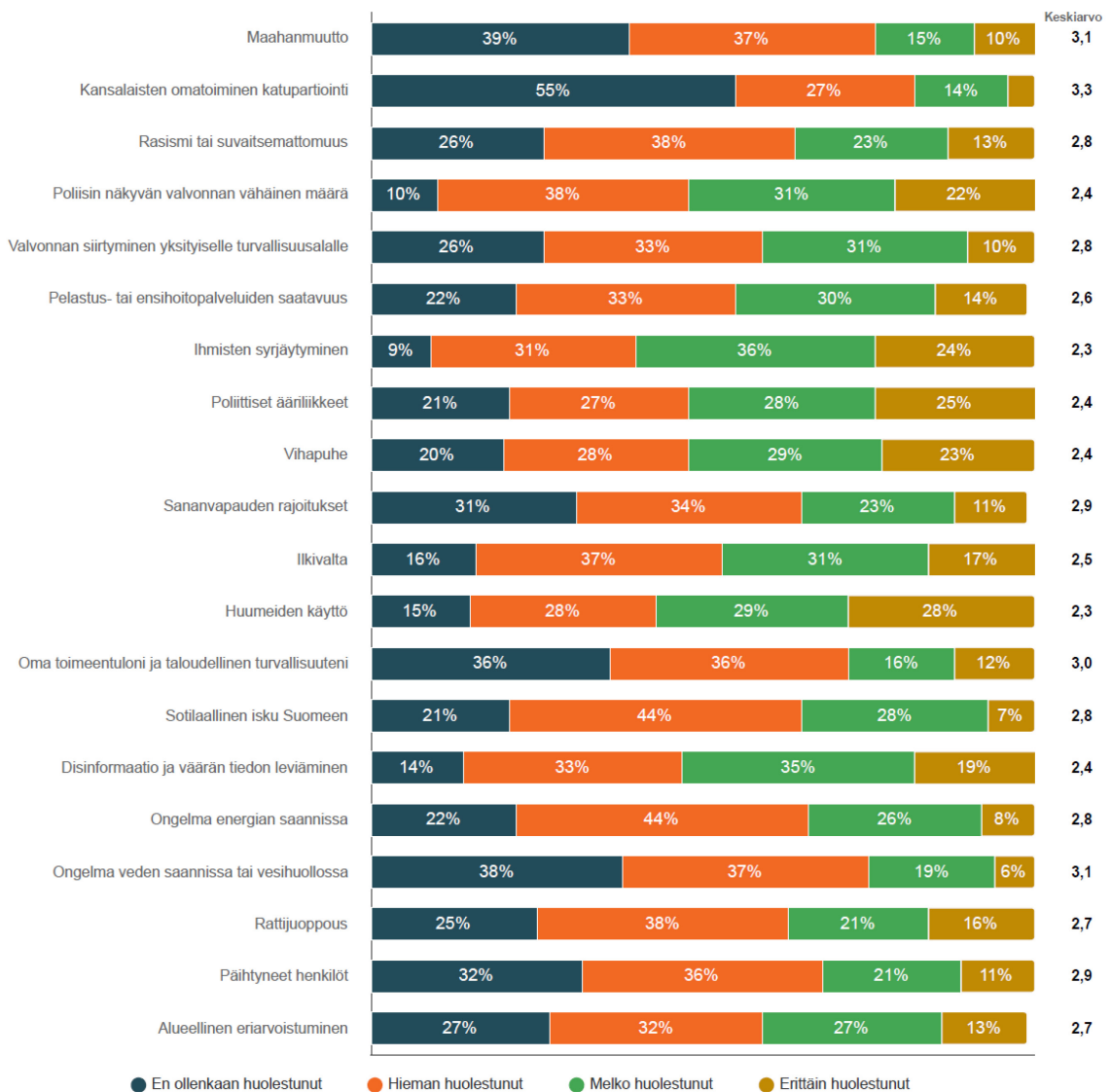
Kuva 11: Kysymyksen ”Oletko viimeisen 12 kuukauden aikana pelännyt joutuvasi väkivallan kohteeksi liikkuessasi iltaisin kodin ulkopuolella?” tulokset

Vastaajista 166 eli 66,9 % ilmoitti, ettei ollut kuluneen 12 kuukauden aikana pelännyt joutuvasi väkivallan kohteeksi liikkueensa kodin ulkopuolella. 46 vastaajaa (18,6 %) ilmoitti kokeneensa pelkoa väkivaltatilanteen toteutumisesta kerran tai pari kuluneen vuoden aikana. Lisäksi yhdeksän vastaajaa ilmoitti kokeneensa väkivallan pelkoa useita kertoja vuodessa. Neljä vastaajaa (1,6 %) ilmoitti, ettei uskalla väkivallan pelon vuoksi liikkua iltaisin kodin ulkopuolella. Loput 23 vastaajaa

kertoivat, etteivät liiku kodin ulkopuolella muista, erikseen määrittelemättömistä syistä.

Asuinkunnan turvallisuuteen liittyvässä osiossa vastaajia pyydettiin arvioimaan, miten huolissaan he ovat 20 erilaisesta ennakkoon määritellystä ilmiöstä.

Miten huolestunut olet seuraavista asioista?

Kuva 12: Kysymyksen ”Miten huolestunut olet seuraavista asioista?” tulokset

Kaikista 20 arvioidusta ilmiöstä vähiten huolestuneisuutta aiheutti kansalaisten omatoiminen katupartiointi, sillä yhteensä 82,3 % vastaajista ilmoitti, etteivät he ole lainkaan huolestuneita tai ovat korkeintaan hieman huolestuneita asiasta. Samaan aikaan maahanmuutto ei aiheuttanut minkäänlaista tai aiheutti korkeintaan hieman huolestuneisuutta yhteensä 188 vastaajassa (75,8 %).

Vastaajat olivat puolestaan melko tai erittäin huolestuneita erityisesti ihmisten syrjäytymisestä, sillä 148 vastaajaa (59,7 %) ilmaisi huolensa aiheeseen liittyen. Lisäksi yhteensä 143 vastaajaa (57,7 %) ilmoitti olevansa melko tai erittäin huolestunut huumeiden käytöstä. Kolmantena korostui disinformaatio.

4.3 Syrjintä- ja häirintäkokemukset

Vastaajia pyydettiin myös arvioimaan, ovatko he joutuneet omassa kotikunnassaan kohtaamaan häirintää tai syrjintää yhdestä tai useammasta syystä. Syrjintä- ja häirintäkokemuksia käsittelevässä kysymyksessä oli mahdollista valita useita vastausvaihtoehtoja, joten valittuja vastauksia tämän kysymyksen yhteydessä oli yhteensä 283 kappaletta. Vastaajista 201 eli 81 % ilmoitti, ettei ole joutunut syrjinnän tai häirinnän kohteeksi kotikunnassaan. Yleisimmin syrjintää tai häirintää oli koettu ikään, mielipiteeseen ja sukupuoleen liittyen. Ikään perustuvaa syrjintää tai häirintää ilmoitti kokeneensa 18 vastaajaa (7,3 %). Vastaavasti mielipiteeseen tai sukupuoleen pohjautuvaa syrjintää tai häirintää oli kumpaakin kokenut kotikunnassaan 10 henkilöä eli 4 % vastaajista.

Lisätietokenttään jätetyistä seitsemästä vastauksesta käy ilmi, että vastaajat kokevat syrjinnän tai häirinnän perustuneen esimerkiksi sattumanvaraisuuteen, ulkonäköön, työpaikkaan ja ammattiin. Selvää yksittäistä teemaa vastauksissa ei korostunut

4.4 Vastaajien ehdotukset turvallisuuden kehittämiseksi

Lopuksi vastaajia pyydettiin valitsemaan yksi tai useampi keino tai ratkaisu, joilla voitaisiin puuttua mahdollisimman tehokkaasti ja vaikuttavasti kunnan tai asuinalueen rikollisuuteen ja häiriökäytökseen liittyviin ongelmiin. Tässäkin kysymyksessä oli mahdollista valita useita vastausvaihtoehtoja, ja vastauksia valittiinkin yhteensä 815

kappaletta. Lisäksi vastaajilla oli mahdollisuus lisätietokentän kautta jakaa omia va-
paamuotoisia toimenpide-ehdotuksia, joilla turvallisuutta voitaisiin parantaa ja ongel-
matilanteita vähentää asuinkunnissa.

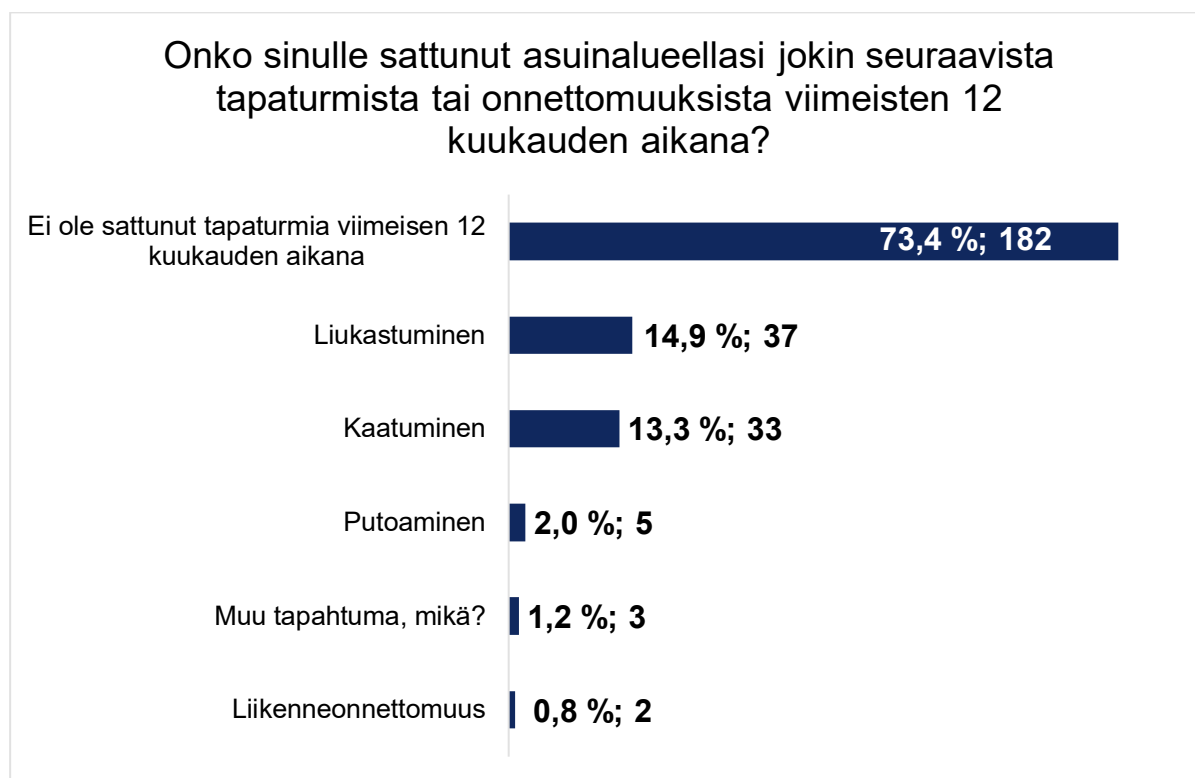
Kuva 13: Kysymyksen ”Mitkä olisivat mielestäsi toimivia ratkaisuja kuntasi tai asuinalueesi rikollisuus- ja häiriökäyttäytymisongelmiin?” tulokset

Valmiista vastausvaihtoehdoista eniten kannatusta sai poliisin suorittaman yleisen järjestyksen ja valvonnan lisääminen, sillä 160 vastaajaa (64,5 %) kannatti kyseistä toimenpidettä. Lisäksi 119 vastaajaa (48 %) toivoi sosiaali- ja terveyspalvelujen kehittämistä rikosten ja häiriökäyttäytymisen vähentämiseksi. Myös kameravalvonnan lisääminen sai kannatusta 108 vastaajalta ja alaikäisten alkoholin käytön tehokkaampaa valvontaa tuki 101 vastaajaa.

Lisätietokenttään annettujen 15 ehdotuksen perusteella vastaajat toivoivat etenkin nuoriin ja lapsiin panostamista. Vastaajat pitivät tärkeänä, että nuorten kohdalla panostettaisiin kasvatukseen, tarjottaviin tukitoimiin, nuorisotyöhön sekä harrastus- ja ajanviettomahdollisuuksiin. Muutamat vastaajat toivoivat myös yhteisen vastuun lisäämistä, liikenneturvallisuuden parantamista ja huono-osaisten auttamista ja eriarvoisuuden vähentämistä.

5 Onnettomuudet ja niiden syyt

Onnettomuuksia käsittelevässä osiossa vastaajia pyydettiin kuvaamaan omalla asuinalueellaan sattuneita tapaturmia tai onnettomuuksia ja pohtimaan niiden taustalla vaikuttaneita syitä. Onnettomuuksia selvittävässä kysymyksessä oli mahdollista valita useita vastausvaihtoehtoja, joten vastauksia valittiin tässä yhteydessä yhteensä 262 kappaletta.

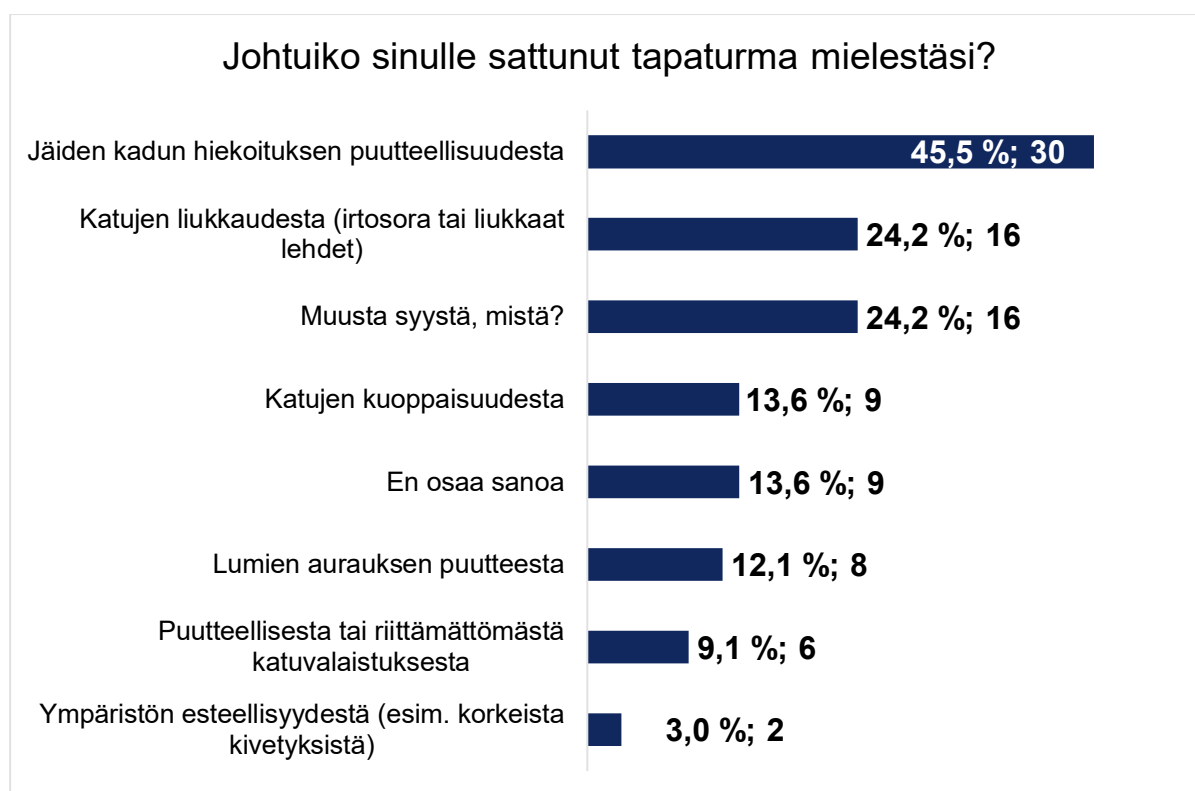

Kuva 14: Kysymyksen ”Onko sinulle sattunut asuinalueellasi jokin seuraavista tapaturmista tai onnettomuuksista viimeisten 12 kuukauden aikana?” tulokset

Valtaosa vastaajista (182 henkilöä, 73,4 %) ilmoitti onnettomuuksia ja tapaturmia kartoittavassa kysymyksessä, ettei heille ollut sattunut kuluneen vuoden aikana mitään

onnettomuutta tai tapaturmaa. Yleisimpiä olivat liukastumiset: 37 vastaajaa (14,9 %) ilmoitti liukastuneensa viimeisen vuoden aikana. Toiseksi eniten vastauksia saivat kaatumisonnettomuudet, joita oli kokenut 33 vastaajaa (13,3 %). Lisätietokenttään jätettyjen kolmen vastauksen perusteella vastaajat olivat viimeisen 12 kuukauden aikana joutuneet koiran hyökkäyksen kohteeksi ja kohdanneet lievän onnettomuuden tai tapaturman.

Jos vastaaja ilmoitti kokeneensa jonkin tapaturman tai onnettomuuden kuluneen vuoden aikana, häntä pyydettiin vastaamaan erilliseen kysymykseen tapaturman taustasyistä. Tässäkin kysymyksessä oli mahdollista valita useita vaihtoehtoja, joten vastauksia valittiin tässä yhteydessä yhteensä 96 kappaletta.

Kuva 15: Kysymyksen ”Johtuiko sinulle sattunut tapaturma mielestäsi?” tulokset

Kun vastaajilta kysyttiin onnettomuuteen tai tapaturmaan johtaneista tekijöistä, 30 vastaajaa (45,5 %) arvioi tapahtuman johtuneen jäisen kadun puutteellisesta hiekoituksesta. Vastaavasti 16 vastaajaa (24,2 %) ilmoitti tapaturmaan vaikuttaneen katujen liukkaus, johon saattoivat osaltaan vaikuttaa irtosora tai märät lehdet. Muista syistä tapaturman arvioi johtuneen 16 vastaajaa ja näitä syitä perusteltiin lisätietokentässä.

Lisätietokenttään jätettyjen 16 maininnan perusteella vastaajat arvioivat onnettomuuksien tai tapaturmien johtuneen erityisesti omasta tai muiden huolimattomuudesta. Lisäksi syiksi tunnistettiin kulkuväylien tai kiinteistöjen riittämätön ylläpito ja toimintakyvyn rajoitteet.

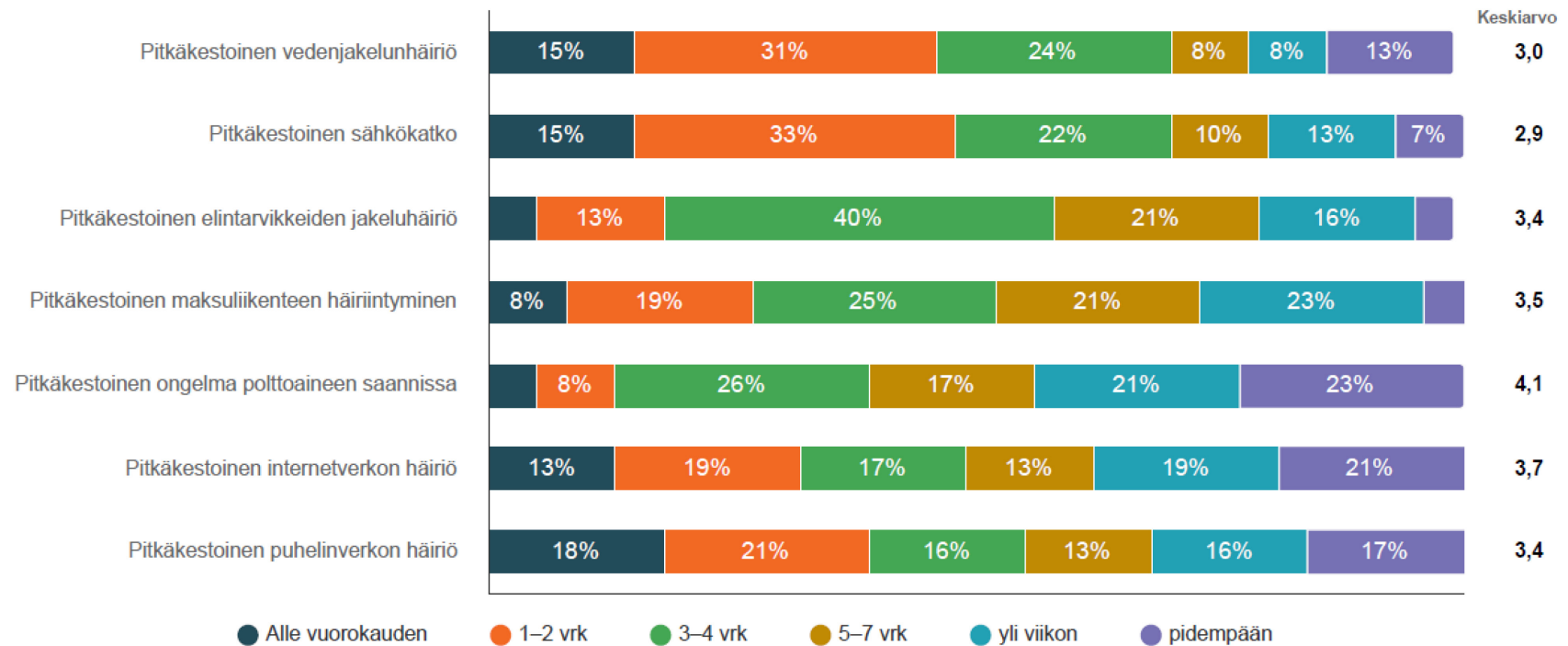
6 Varautuminen ja avun saanti

Varautumista ja avun saantia käsittelevillä kysymyksillä kartoitettiin erityisesti vastaajien omaa kykyä selviytyä erilaisista pitkäkestoisista häiriötilanteista, heidän materiaalsen varautumisensa tasoa sekä kokemuksia ja näkemyksiä alueen pelastus- ja ensihoitopalveluiden toimivuudesta.

Vastaajia pyydettiin arvioimaan, kuinka pitkään he pystyisivät jatkamaan suhteellisen normaalia arkea ja huolehtimaan perustarpeistaan seitsemässä erilaisessa häiriötilanteessa.

Kuinka monta vuorokautta pystyt jatkamaan suhteellisen normaalia arkea ja huolehtimaan perustarpeista ilman ulkopuolista apua seuraavissa häiriötilanteissa:

Vastaajien määrä: 248

Kuva 16: Kysymyksen ”Kuinka monta vuorokautta pystyt jatkamaan suhteellisen normaalia arkea ja huolehtimaan perustarpeista ilman ulkopuolista apua seuraavissa häiriötilanteissa?” tulokset

Heikoiten omin toimin siedettäisiin pitkäkestoista sähkökatkoa ja pitkäkestoista vedenjakeluhäiriötä. Alle 72 tunnin suosituksen pitkäkestoisessa sähkökatkossa pärjäisi omin toimin 48 % vastaajista ja vastaavasti pitkäkestoisessa vedenjakeluhäiriössä 46,8 % vastaajista.

Parhaiten siedettäisiin pitkäkestoista polttoaineen saannin ongelmaa ja internetverkon häiriötä. Yli viikon tai jopa pidempään pitkäkestoista polttoaineen saannin ongelmaa sietäisi 44,4 % vastaajista. Vastaavasti pitkäkestoista internetverkon häiriötä sietäisi yli viikon tai pidempään 39,6 % vastaajista.

Häiriönsietokyvyn lisäksi vastaajia pyydettiin ilmoittamaan, mitä varautumisen tai turvallisuuden kannalta tärkeitä tavaroita heillä on valmiina kotona häiriötilanteiden varalta. Tässä kysymyksessä oli mahdollista valita useita vastausvaihtoehtoja, joten valintoja kertyi yhteensä 3361 kappaletta.

Mitä seuraavista tarvikkeista sinulta löytyy kotoa?

Kuva 17: Kysymyksen ”Mitä seuraavista tarvikkeista sinulta löytyy kotoa?” tulokset

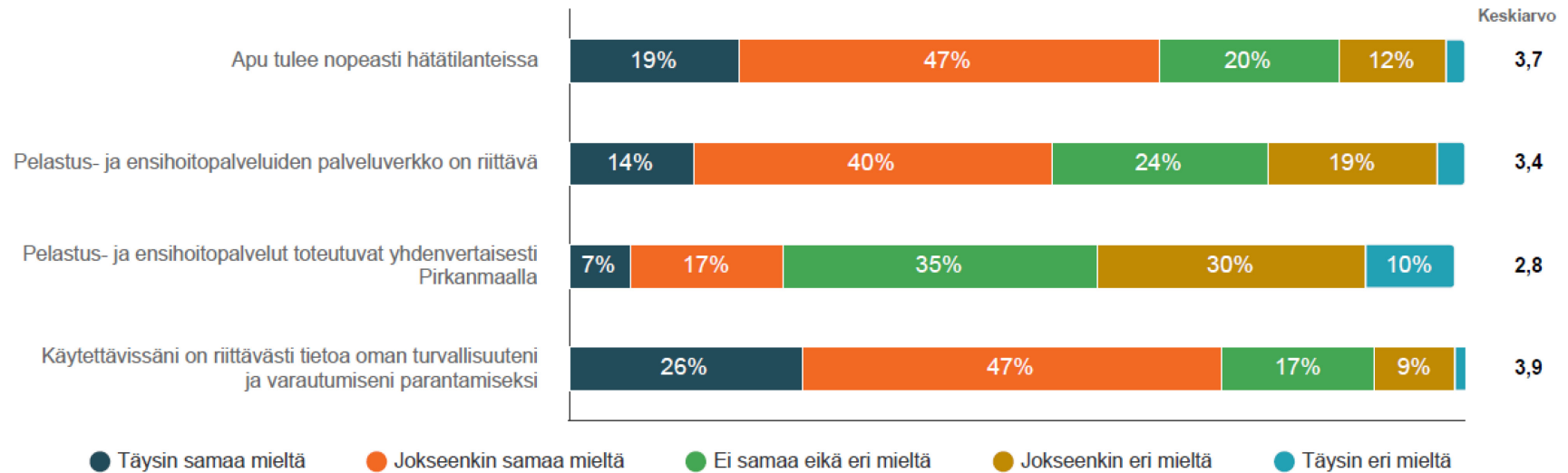
Tulosten perusteella lähes kaikilla vastaajista oli kotonaan vähintään jokin varautumista ja turvallisuutta tukeva tavara, sillä vain kaksi vastaajaa ilmoitti, etteivät he

omista mitään vaihtoehtoisiksi listatuista tavaroista. Yleisimpiä kotona olevia varautumis- tai turvallisuusvälineitä olivat otsa- tai taskulamppu, asennettu, testattu ja toimiva palovaroitin sekä tarvittavat lääkkeet ja lääkinnälliset välineet: yli 90 % vastaajista ilmoitti omistavansa nämä asiat. Vain noin puolet vastaajista puolestaan ilmoitti, että heiltä löytyy kotoa ladattu varavirtalähde matkapuhelimelle ja teleoperaattorin tarjoama sähköisen tunnistautumisen mobiilivarmenne. Sen sijaan vain 44,8 % vastaajista kertoi heidän kotoaan löytyvän pullovettä kolmeksi päiväksi.

Varautumiseen liittyvien kysymysten jälkeen vastaajia pyydettiin arvioimaan avun saantia pohtimalla alueensa pelastus- ja ensihoitopalveluiden toimivuutta.

Millaiseksi koet alueesi pelastus- ja ensihoitopalvelut?

Vastaajien määrä: 248

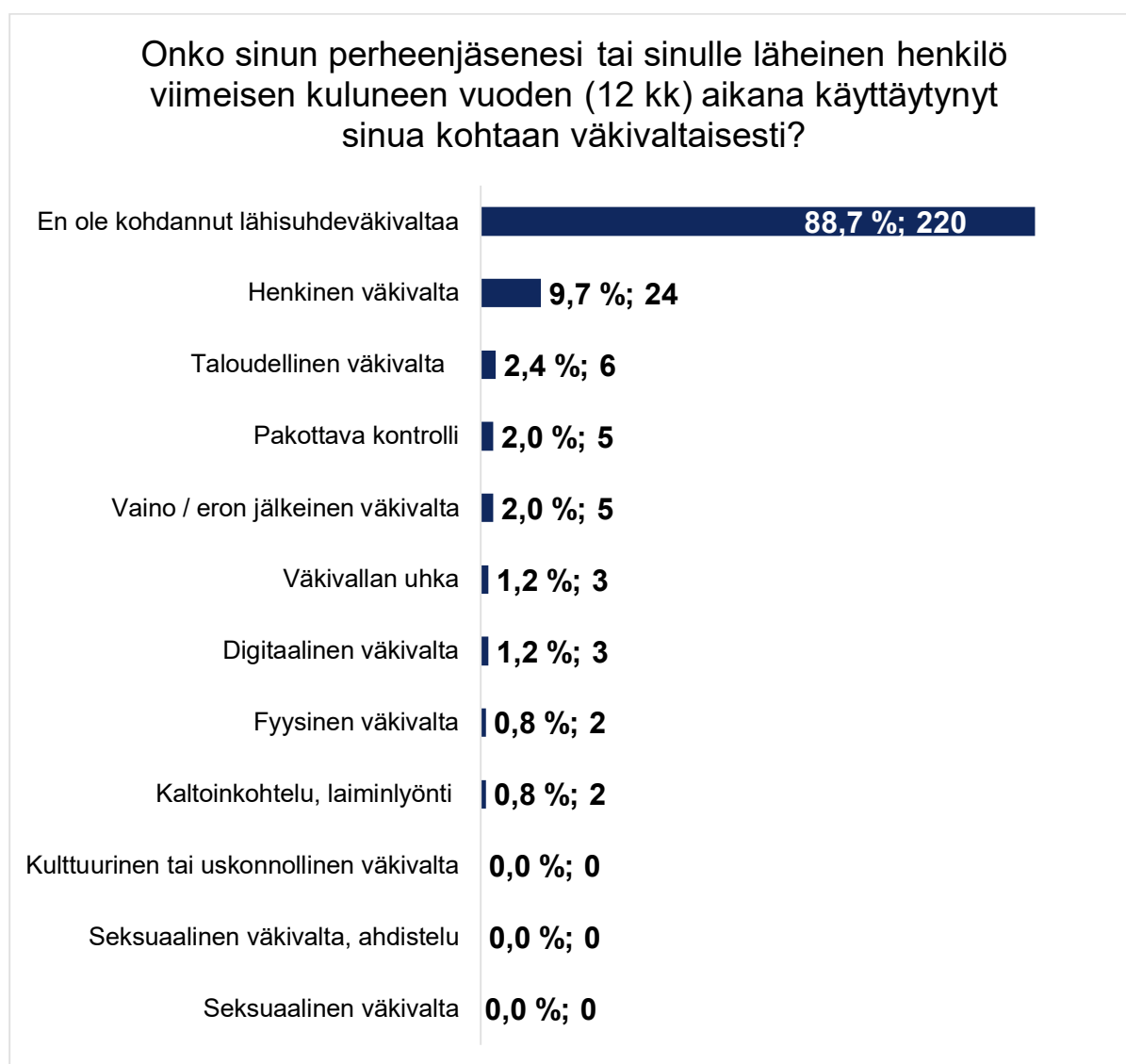
Kuva 18: Kysymyksen ”Millaiseksi koet alueesi pelastus- ja ensihoitopalvelut” tulokset

Pelastus- ja ensihoitopalveluihin liittyen 181 vastaajaa (73 %) oli vähintään jokseenkin samaa mieltä siitä, että heillä on käytettävissään riittävästi tietoa oman turvallisuuden ja varautumisen parantamiseksi. Vastaavasti 10,5 % vastaajista oli vähintään jokseenkin eri mieltä käytettävissä olevan tiedon riittävydestä. Lisäksi 164 vastaajaa (66,1 %) oli vähintään jokseenkin samaa mieltä siitä, että hätätilanteissa apu tulee paikalle nopeasti. Kyseisen väitteen kanssa vähintään jokseenkin eri mieltä oli 34 vastaajaa (13,7 %).

Kriittisimmin vastaajat suhtautuivat väitteisiin, jotka koskivat pelastus- ja ensihoitopalveluiden palveluverkon riittävyttä ja yhdenvertaista toteutumista. Pelastus- ja ensihoitopalveluiden palveluverkon riittävydestä 133 vastaajaa (53,6 %) oli vähintään jokseenkin samaa mieltä, kun taas 55 vastaajaa (22,2 %) oli vähintään jokseenkin eri mieltä väittämän kanssa. Yhdenvertaisten palveluiden toteutumisen osalta 61 vastaajaa (24,6 %) oli vähintään jokseenkin samaa mieltä väitteen kanssa. Samaan aikaan 100 vastaajaa (40,3 %) oli vähintään jokseenkin eri mieltä asiasta.

7 Lähisuhdeväkivalta ja avun saanti

Lähisuhdeväkivaltaa käsittelevässä osiossa kartoitettiin vastaajien mahdollisia kokemuksia lähisuhdeväkivallasta sekä sosiaali- ja terveystalveluiden tarjoamasta avusta. Vastaajilta kysyttiin, olivatko he kokeneet perheenjäsenen tai muun läheisen henkilön väkivaltaista käytöstä kuluneen 12 kuukauden aikana, mitä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluita he olivat käyttäneet samalla ajanjaksolla ja tiesivätkö he, mistä omalla alueella voi saada apua lähisuhdeväkivaltaan. Annettujen vastausten perusteella kysely ohjasi vastaajat joko tarkempaan lähisuhdeväkivaltaa koskeviin kysymyksiin tai ohittamaan ne pääosin kokonaan.

Kuva 19: Kysymyksen ”Onko sinun perheenjäsenesi tai sinulle läheinen henkilö viimeisen kuluneen vuoden (12 kk) aikana käyttäytynyt sinua kohtaan väkivaltaisesti?” tulokset

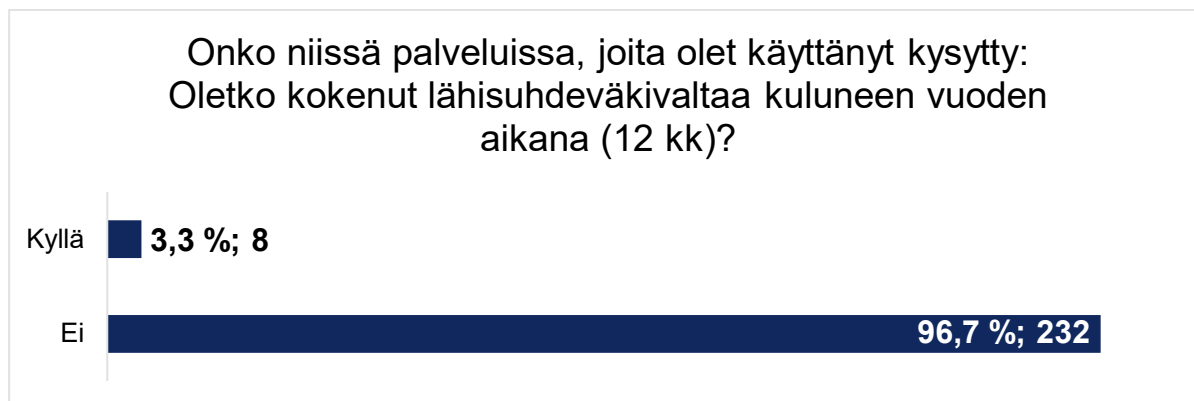
Lähisuhdeväkivaltaa kartoittavissa kysymyksissä vastaajilla oli mahdollisuus valita useita vastausvaihtoehtoja, joten valittujen vastausten määrä oli tämän kysymyksen yhteydessä yhteensä 270 kappaletta. Vastaajista 220 (88,7 %) ilmoitti, ettei ollut kohdannut lähisuhdeväkivaltaa kuluneen 12 kuukauden aikana. Yleisimmin vastaajat olivat kokeneet henkistä väkivaltaa, sillä 24 vastaajaa (9,7 %) ilmoitti kokeneensa kyseistä lähisuhdeväkivallan muotoa viimeisen vuoden aikana.

Samassa yhteydessä 160 vastaajaa (64,5 %) ilmoitti, ettei heillä ole tietoa siitä, mistä he voisivat tarvittaessa hakea apua lähisuhdeväkivaltatilanteissa. Sen sijaan vain 88 vastaajalla (35,5 %) oli tieto siitä, mistä apua tarvittaessa saisi.

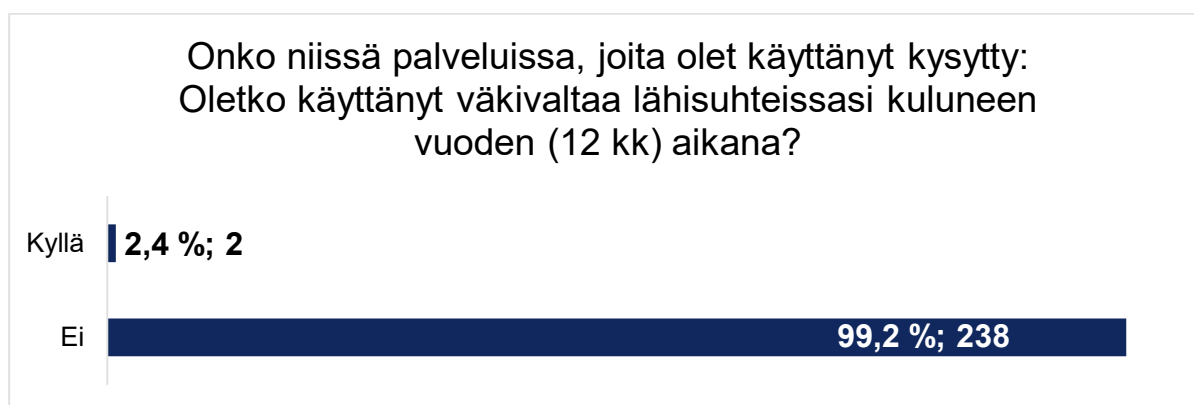
Kun vastaajilta kysyttiin sosiaali- ja terveydenhuollon palveluiden käyttämisestä, vastaajien oli mahdollista valita useita vastausvaihtoehtoja. Näin ollen tämän kysymyksen yhteydessä annettujen vastausten yhteismäärä oli 462 kappaletta. Käytetyimmäksi palveluryhmäksi nousivat perusterveydenhuollon palvelut: 208 vastaajaa eli 83,9 % ilmoitti käyttäneensä jotain perusterveydenhuollon palvelua kuluneen 12 kuukauden aikana. Toiseksi yleisimmin hyödynnetty palveluryhmä oli työterveyshuollon palvelut, joita oli käyttänyt 34,7 % vastaajista. Lisäksi 38 vastaajaa (15,3 %) oli hyödyntänyt erikoissairaanhoidon palveluja, esimerkiksi päivystyspalveluita viimeisen vuoden aikana. Vastaajista puolestaan 3,2 % ilmoitti, ettei ollut kyseisellä tarkastelujaksolla käyttänyt mitään sosiaali- ja terveydenhuollon palveluita.

Lisätietokenttään jätettyjen 11 tarkentavan vastauksen perusteella vastaajat olivat hyödyntäneet etenkin yksityisen terveydenhuollon palveluita, hammasterveydenhuollon palveluita sekä erikoissairaanhoidon poliklinikkapalveluita.

Palveluita käyttäneiltä eli yhteensä 240 vastaajalta kysyttiin, oliko heidän käyttämissään palveluissa tiedusteltu heidän kokemastaan tai käyttämästään lähisuhdeväkivallasta kuluneen vuoden aikana.

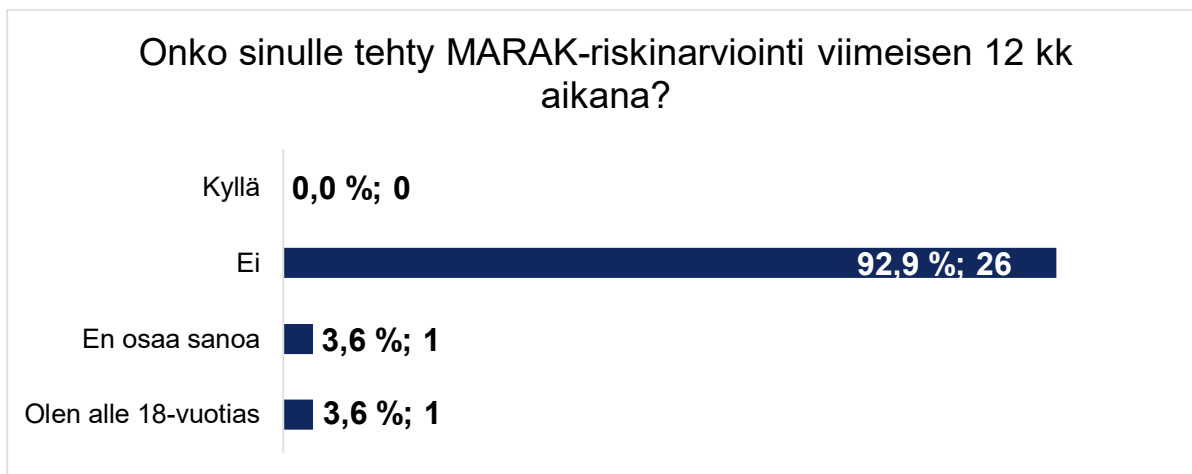
Kuva 20: Kysymyksen ”Onko niissä palveluissa, joita olet käyttänyt kysytty: Oletko kokenut lähisuhdeväkivaltaa kuluneen vuoden aikana (12 kk)?” tulokset

Kuva 21: Kysymyksen ”Onko niissä palveluissa, joita olet käyttänyt kysytty: Oletko käyttänyt väkivaltaa lähisuhteissasi kuluneen vuoden (12 kk) aikana?” tulokset

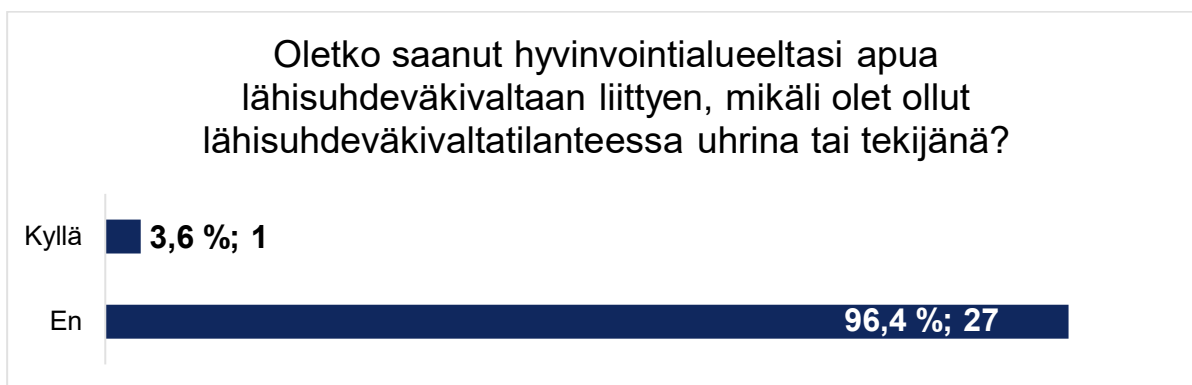
Tulosten perusteella 232 vastaajaa (96,7 %) ilmoitti, ettei heiltä ollut sosiaali- ja terveydenhuollon palveluissa kysytty lähisuhdeväkivallan kokemuksista. Vain kahdeksan vastaajaa (3,3 %) kertoi, että heiltä oli kysytty lähisuhdeväkivaltaan liittyvistä kokemuksista heidän käyttämissään palveluissa. Vastaavasti 238 vastaajaa (99,2 %) ilmoitti, ettei heiltä ollut kysytty väkivallan käyttämisestä lähisuhteissa sosiaali- ja terveyspalveluissa. Näin ollen vain kahdelta vastaajalta oli heidän käyttämissään palveluissa kysytty väkivallan käyttämisestä lähisuhteissa.

Annettujen vastausten perusteella kysely ohjasi 28 vastaajaa vastaamaan kysymyksiin, jotka liittyivät MARAK-riskinarviointiin sekä hyvinvointialueen ja muiden tahojen tarjoamaan apuun lähisuhdeväkivaltatilanteissa.

Kuva 22: Kysymyksen ”Onko sinulle tehty MARAK-riskinarviointi viimeisen 12 kk aikana?” tulokset

28 vastaajasta 26 (92,8 %) ilmoitti, ettei heille ole tehty kuluneen 12 kuukauden aikana MARAK-riskinarviointia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluissa. Lisäksi yksi vastaaja ei osannut sanoa, onko hänelle tehty kyseistä arviointia, ja yksi vastaaja ilmoitti olevansa alaikäinen, jolloin kyseistä riskiarviointia ei tehdä.

Kuva 23: Kysymyksen ”Oletko saanut hyvinvointialueeltasi apua lähisuhdeväkivaltaan liittyen, mikäli olet ollut lähisuhdeväkivaltatilanteessa uhrina tai tekijänä?” tulokset

Kysyttäessä hyvinvointialueen tuottamien palveluiden tarjoamasta tuesta 27 henkilöä eli 96,4 % 28 vastaajasta ilmoitti, ettei ollut saanut hyvinvointialueelta apua riippumatta siitä, oliko hän ollut tekijänä tai uhrina lähisuhdeväkivaltatilanteessa. Vastaava luku muiden palveluntarjoajien, kuten kuntien, seurakuntien tai turvakotien, tarjoaman avun kontekstissa oli 92,9 %. Näin ollen kokonaisuudessaan vain kolme henkilöä 28 vastaajasta ilmoitti saaneensa tekijänä tai uhrina apua lähisuhdeväkivaltaan hyvinvointialueelta tai muilta tahoilta.

Seuraa meitä somessa.